

GRO JESSEN

Luften – Lyset og rommet

Tekstil

02.02. - 03.03.2002

OM UTTRYKKET

Det er et rom av lys, luft og mental energi i Gro Jessens kunsthåndverk. Lyset og luften er for henne konkrete elementer som arbeidene hennes forholder seg til, enten ved monteringsmåten, ved materialbruk eller ved å konkret åpne stoffet, perforere det og gjøre luftrommet påfallende.

I samtale om kunsten har det vært en tradisjon for å betrakte linjen og streken som manifeste uttrykk for intellektet og fornuften. Fargen derimot er blitt betraktet som et barometer for hjertets varme eller kulde og følelsenes temperatur. Konkretisert og stoffliggjort (i bokstavelig og overført tale) kan vi si at Gro Jessens stofftrykk balanserer det tradisjonelle ordparet "fornuft og følelser" på en måte som bryter det ned. Hun er ute etter en annen fornuft og en annen følelse i stofftrykkarbeidene sine. Likesom det ornamentale ved komposisjonene aldri stivner i repetisjonen eller det spontane aldri oppløses i kaos, beveger hun seg på den grensen som både skiller og forener motsetninger.

OM DE SISTE ARBEIDENE

Foruten bruk av farge, har hun også i de siste arbeidene bygget opp billedrommet med de geometriske hovedfigurene som bærende element. I kontrast til den gjennomskinnelige tekstilduken, som lyssetter fargen på sin særlige måte, har Jessen i de senere årene arbeidet med en type viscosefloss eller fløyelsoverflate. Prinsippet er at viscosefibrene blir "skutt" mot et avgrenset utsnitt som allerede er belagt med lim, og viscosen legger seg på stoffet som en heldekkende flate. På denne måten har Jessen fått komplettert sin "palett". Teknikken hindrer lysgjennomgang og tilfører fargene en opak dybde og fylde.

På den andre siden har disse senere arbeidene også "oppløst" seg mer og mer. Her er punktet og luften bildelementer. Gro Jessen diskuterer her et urmotiv ved å lage "masse" av luft; nett og netting av tråder og flak.

Stofftrykk er en ung kunstart. Å møte Gro Jessens arbeider er både et møte med fagets unge historie og et møte med den klassiske modernismens grunnlag. Den amerikanske kunsthistorikeren Meyer Shapiros betraktninger oppsummerer dette møtet:

"Det er tydelig at hver kunstart har muligheter unike for sitt spesielle medium og som ikke finnes i andre kunstarter, i alle fall ikke i samme utrekning. Naturligvis vet vi jo ikke hvor langtrekkende disse mulighetene er: Grensene for en kunstart kan ikke dras opp i forveien. Bare ved å skape nye verk – og framfor alt i verk av fremstående personligheter kan vi i virkeligheten oppdage en kunstarts spennvidde; men også da på en svært ufullkommen måte".